

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

Kinek szolgálsz?

A multkor olvastam az újságban, hogy Heidelbergben a bálozó közönség különös meglepetésben részesült. A bálterem pokollá volt átalakítva. Az ünnepi helyiség falai vörös függönyökkel voltak felékesítve, míg a felső rész lángképekben végződött és az oszlopok mögül ördögök integettek. A tánczot különböző érdekes jelenetekkel többször félbe szakították. Így előlépett mennydörgés és vilámlás között fejedelmi pompában a pokol királya, a Sátán és költői szavakban üdvözölte vendégeit. Parancsára húsz ördögfi lépett elő és a legnagyobb tökélyvel táncolt a társaság gyönyörűségére. Ezután a pokol fejedelme a szép-nemből is hívott elő néhányat, mire tizenhat ördög-hölgyike lépett fel. Ezek különböző irányból vetített fénnel árasztattak el tánc közben, miáltal fokozott gyönyört keltettek a nézők keblében. Nagy tetszést aratott az „ördög-konyha csoportzat“, mely szép kísérettel több áldozatot szállított a pokol kemenczéjébe, mialatt a pokol zenekara mulattatta a közönséget. A táncolók között is mindinkább gyarapodtak az ördög alakok, melyek az estének különös varázst kölcsönöztek.

Csoda-e, ha az emberek mindinkább az ördög hatalmába kerülnek, ha már a legrettenetesebbet is élvezet tárgyává tudják tenni? A sötétség fejedelme e kedvező alkalmakat jól kihasználja és százak söt ezrek esnek ilyenkor áldozatul. Milyen rettenetes lesz az, ha azok közül, kik a bálon, mint ördögök oly jól mulattak, egykor valóságban a Sátán birodalma lakosai közé fognak tartozni!

Legyünk emberek! Gondolkodj egy pillanatig emberi méltóságodon és bizonyára szégyenkezni fogsz önmagadon. Nem vagy ura sem magadnak, sem a viszonyoknak! — Mi a mai átlagos ember? A szegény ember dolgozik. Véres verejtékével keresi meg a betevő falatját. Ha ezt megszerezte, nem használja arra célra, melyre kereste, hanem vétkes vágyainak kielégítésére. A jobb módú pedig unatkozik és élvezethajhászással tölti idejét. Mindkettő rabja a teremtett és csinált dolgoknak!

Az emberek nem tudják miért vannak

e világban. Avagy gondolkodtál-e afelett már, honnan jöttél és hová fogsz menni? Gondolkodtál-e a felett, miért kell dolgoznod túrnöd és szenvednet? Eszedbe vetted-e már azt, hogy aminek sokszor oly felette nagy fontosságot tulajdonítasz, mint a semmi elműlik? Meddig akarsz még így a világ gondjaival elfoglalva élni, meddig akarsz unatkozni még, anélkül, hogy számot adj magadnak arról ami a legfontosabb?

Az élet komoly! Minden cselekedetnek meg van a következménye. Amit ma teszesz, alapja az a holnapinak. Ha nem iparkodsz biztos alapra építeni, akkor magad is tudhatod, hogy az amit építesz, az élet viharai között nem fog megállhatni! A vagyon elvesz könnyen. Az egészség változó. A gyermek, kibe reményed helyezed, halandó. S mit teszesz, ha megtörtén, egyedül, elveszíve mindent, elhagyatva és elfelejtve mindenkitől, valahol szenvedve fekszel reménytelenül az iránt, hogy még egyszer egészséged helyre áll? Oh, milyen borzasztó hallani, hogy némelyek olyan nehezen tudnak meghalni! Mennyire megrendítő a napokig tartó reménytelen vívódás a halállal! És mégis olyan könnyelműen haladsz a pályádon, anélkül, hogy a végére is gondolnál! Esmélj fel! Gondold meg, hogy te is halhatatlan lélek vagy! És mi az, amibe reménységed helyezed?

De már itt az életben mennyivel más ember az, aki tudja, hogy kiben hisz! Az olyan, aki nem unatkozik és nem az élvezeteket hajhássza! Mennyivel más ember az, aki amit keres arra fordítja, amire szüksége van. Aki nem pusztítja saját testét haszontalan italokkal és nem vonja meg családjától a legszükségesebbet. Milyen szép egy olyan ház, melyben meglégedés és béke honol. Milyen boldog ember az kinek szívében Isten lelke lakik. Nem vágyodol-e béke és nyugalom után? Hol remélheted e megbecsülhetetlen kincseket megtalálhatni? — Nem a földiekben, egyedül Istennél! Fordulj ő hozzá!

És te ifju vagy hajadon, ki az élet küzdelmeire előkészülsz, kiben bízol? Milyen biztosítékos van arra nézve, hogy a pályát, melyet most lelkesedéssel kezdesz meg, szerencsésen futod be? Hány ember bukik el, aki épen úgy kezdte, mint te! — Hogy a tudomány nem óv meg, láthatod naponta. Nem

olvasod-e, hogy orvos és ügyvéd, katonatiszt és pap egyformán vet véget életének? Vajjon mi okozta azt, hogy az ilyen irigyelt állású férfiak is ily szánalmas véget értek? — Hogy a vagyon is mily silány alap az életbeni megállhatáshoz, szintén a napi lapokból tudhatod meg, melyekben eleget olvashatsz családi drámákról és életuntságról éppen a legvagyonosabb osztályoknál! — Rang, hirnév és jó állás sem biztosítanak jövőt senkinek, mert az élet mást mutat. Valami más után kell nézned, ha nyugodtan kívánsz élni, ha egykor tiszteletben akarod ősz hajad viselni és az örök élet biztos reménységével szivedben sze-meid lehunyni!

„Ég és föld emúlnak, de az én beszé-deim semmiképen el nem múlnak“ mondja Jézus, aki téged kimondhatatlanul szeret! Legyen hát bizalmas iránta és fordulj ő hozzá. Ha az ő beszéde megmarad, akkor az bizonyára igaz is, amit Ő mond. Ha tehát az ő beszédére építesz, akkor bizony remélheted, hogy életed hajója a viharok között nem fog elpusztulni!

Milyen boldogság Jézust birni vezérül és mesterül. Ha az egész világ a maga ké-jével és élvezeteivel elmúlik, akkor megma-rad az, aki Jézusban lakozik! Nem vágyó-dol-e őt megismerni? Ha igen, úgy olvasd az ő Igéjét és ne restelj imádkozni. Térj meg késedelem nélkül ő hozzá!

Isten áldd meg a magyart!

Isten áldd meg a magyart!
Esdünk bizalommal.
Vétkezett bár, oh ne hagyd;
Pézz rá Irgalommal!
Oly sokat szenvedt e nép,
Röngyörülj Te már rajta!
Oh gyógyítsd meg sok sebét
S légy szerető Atyja!

Ri lesz velünk, ha Te nem,
Irgalmas jó Isten!
Rajtad kívül védelem
Sehol, sehol nincsen.
Bús lelkünk csak Tebenned
Találhat vigaszt, békét:
Áldd meg hát hű népedet
S minden nemzedékét!

Apróságok Wesley életéből.

7. A szabad imádkozás a nyilvános istentiszteleten. Midőn Wesley a régi szokása ellenére, többé nem a liturgiai imádsággal nyitotta meg és zárta be az istentiszteletet, hanem szabad, szíve szerinti való imádsággal,

egyik hallgatója szerfelett megütközött ezen. Szemrehányásokat tett neki emiatt és meg-intette, hogy többé azt ne cselekedje. Intél-meit így okolta meg: „Az nem lehet imád-ság. Mi sohasem végezhetünk két dolgot egyszerre. Afelett gondolkodni, hogy mi-képen imádkozzunk és egyúttal imádkozni, az két dolog.“ Ez azonban Wesleyt nem győzte meg, mert az Ur lelke őt imádko-zásra tanította és az ő imádsága Istennel való, szíve szerinti beszélgetés volt.

8. Wesley első szabadon előadott pré-dikációja. Wesley a prédikátori működésének kezdetén, az akkori szokás szerint prédiká-cióit felolvasta, mert azt hitte, hogy máské-pen prédikálni nem tud. Később elbeszélte egy barátjának, hogy gyógyult ki e tévhit-ből. „Ötven évvel ezelőtt, irott prédikáció nélkül jöttem e helyre és mikor a szöszékre léptem, haboztam és félelmemben és izga-tottságomban visszatértem a sekrestyébe. Egy hölgy, aki éppen ott volt, észrevette ezt és így szólt: „Kérem, lelkész úr, mi baja?“ — „Nem hoztam magammal a prédikációt“, vi-szszám én. Miközben kezét vállamra tette, mondta: „Ez minden? Nincs annyi bizalma Istenben, hogy egy prédikációhoz juttatja?“ E kérdés oly nagy hatással volt reám, hogy ismét a szöszékre léptem és irott prédikáció nélkül, a magam és hallgatóim épülésére nagy bátorsággal prédikáltam. Azóta soha többé nem vittem magammal irott prédikációt a szöszékre“. — Wesley Isten segítségével nem feledte el a prédikáció tartalmát; ezért kötelessége a prédikátornak a jó előkészülés és azután a szöszékeken ismét az Uról kell várnia a szavakat.

9. Wesley hitbátorsága és reftenthetet-lensége. Mikor egyszer Wesley egy házban prédikált, összegyülekezett akörül egy vad néptömeg. Egyesek a padlót szakították fel, mások ismét a ház ablakait és ajtóit emel-ték ki. Wesley kilépett közéjük és erősen és félelem nélkül a szemük közé nézett. A néptömeg kettévált, úgy hogy jobbról és balról állottak. Wesley pedig bántatlanul el-távozott köztük.

E csodálatos megoltalmazás sugalmazta azon éneket, mely e szavakkal kezdődik: Angyalok szolgálnak nekünk. . . .

Nem érzem a megtérés szükségét.

Tudod-e, hogy el fogsz veszni? A fil-ippi-i börtönőr tudta és azért kérdezte: „Mit cselekedjem, hogy üdvözüljek?“ Mint a filippi-i börtönőr, úgy te is vétkeztél. Mindnyájan előállunk a Krisztus ítélőszéke

elé, mondja az Irás. És majd ott meg kell felelned bűneidért. Most talán mosolyogsz. „Hüü aggodalnak!” mondd. De ott majd nem így fogsz beszélni. A híres Voltaire egész életében gúnyolta a kereszténységet. Halálos ágyán irtózatossággal aggodalom vett rajta erőt; félve retegve ugrott fel és szeretett volna elbújni az Isten elől. Ott, a halálos ágyon, te reád is ugyanaz a jövő fog várni. „Pokolba jutnak a gonoszok, minden nemzet, mely elfeledkezik Istenről.” (Zsolt. 9.) „Amely lélek vétkezik, annak meg kell halnia. (Éz. 18, 4).

Oh ne vedd hát könnyelműen a megtérést! Mily rettenetes volna, ha ma szólitatnál el az élők sorából. Azt válaszolod: „Hiszen mindnyájan bűnösök vagyunk!” Nagyon helyes! De míg a megkegyelmezett bűnösöknek egyik csoportja, halad az ég felé, a másik csoport, mely Isten kegyelmét el nem fogadta, megy a kárhozat felé. Oh lépj az előbbiek csoportjába! Oh kérdezd, amit a filippi-i börtönőr: Mit cselekedjem, hogy üdvözüljek? És aztán halld meg a drága ígét: „Az embernek fia jött, hogy megkeresse és megmentse azt ami elveszett” (Luk. 19, 10.). Jöjj, mint elveszett bűnös a Jézus-hoz, higgy az Ő váltság-halálában és üdvözülj.

„Nem ismerem őt.”

Egy özvegy asszony egy reggelen elment otthonról és őt gyermekét hagyta ott, amíg bevásárlásait elintézte. Egy óra múlva ismét visszatért és már előre örült annak, hogy a vidám gyermekarcokat az ablaknál megpillanthatja. Azonban amikor a sarkon befordult borzasztóan megrémült. Háza lánkokban állott. Csaknem ugyanabban a pillanatban jött elébe egyik szomszédja a négy idősebb gyermekkel.

„Hála Istennek!” kiáltott fel az anya, „csak hogy ti kincseim meg vagytok mentve! — De hol van a legkisebb?” folytatta ugyanabban a pillanatban.

Az általános rémületben a legkisebbet elfelejtették.

„Oh, gyermekem, gyermekem!” kiáltott az anya és a négy gyermekét a jó szomszédnak oltalmába ajánlva, égő háza felé sietett.

A sístergő lánkok között a házba futott. Erővel vissza akarták tartani. Mondták neki, hogy a kis gyermek alkalmasint menthetetlen és csupán a többi négy gyermekét fosztja meg egyetlen támaszuktól. Semmit sem használt. A szeretet erősebb a halálnál. Az égő házban eltűnt, de már néhány pillanat múlva visszatért. A gyermek karjai

között volt. Valóságos csoda. Azonban a ig adta át gyermekét, akit egy darab szőnyegbe burkolt és így csaknem sértetlen maradt, egy barátnőjének, összeesett és öntudatlan kívüli állapotban került a kórházba. Egész teste égett sebekkel volt borítva és a halála bizonyosnak látszott. De hónapokig tartó szenvedés és hüü ápolás után ismét felgyógyult és gyermekeinek visszaadott. Azonban a borzasztó sebek nyoma megmaradt; különösen arcán voltak csunya forradások, melyek főképen idegenekre igen kellemetlen benyomást tettek, habár mindazok, akik közelebbről ismerték, a belső szépséget keresztül látták az eltaszító forradásokon.

Évek múltak és az oly csodálatosan megmentett gyermek virágzó hajadonná nőtt. Egyszer anyjával egy idegen városban nagyobb társaságban volt. A jelen volt fiatal leányok csoportjában igen elfogultan viselkedett és azok az egész társaságban vicces megjegyzéseket tettek. Az egyikük hirtelen, csúfolódó arckifejezéssel így szólta meg:

„Nézzé csak azt a csunya asszonyt, milyen rettenetes forradások vannak arcán. Lehet-e még valaki rütabb nála? Nem tudja kiesoda?” — és a könnyelmű leányok illetlenül nevetni kezdtek.

Sötét vörösre pirult a leány arca. Egy pillantig küzdött bensőjében a hiúság a szeretettel, a hamis szégyenérzet a hálával; végre halkán ezt mondta:

„Nem, nem ismerem őt!” —

Utálattal fordulsz el, kedves olvasóm, e természetellenes, hálátlan gyermektől; de megállj! — nem vonatkoznak-e reád e szavak: „Te vagy az?” Hányszor tagadtad meg te azt, aki éretted egy sokkal borzasztóbb tűzbe ment, hogy kimentsen! Ha az ő hatalmáról és dicsőségéről, az ő gondviseléséről és bölcsességéről szólnak, ezekben meg egyezel. De ha arról van szó, hogy a hitetlen kortársaid előtt tanubizonyosságot tégy a keresztire feszített Jézusról, a kedves Üdvözítőről, aki téged elveszett juhocskát keresett és megtalált, — hogy bezáródtak és hogy hallgattak ajkaid, szavaid mily okosak, mily kiszámítottak voltak. Ha a világ előtt valami elismert gyülekezetbe vagy híres előadásba kellett menni, úgy bizonyosan ott voltál te is; de ha Jézus az ő szolgálai képében lépett eléd, ha arról volt szó, hogy kilépj a tábor elé és az ő gyalázatát viseld, ekkor elmaradtál!

Gondolj arra a leányra. Mit érzett volna az anya, ha leányának jéghideg szavait meghallotta volna! — És mennyire megszoríthatja az a te megmentődet, ha te beszéd vagy hallgatás, cselekedet vagy mulasztás útján mondd ezt: „Nem ismerem őt!” Oh bárcsak megtanulnánk Krisztus gyalázatát a

világ minden kincsénél többre becsülni és örülni, ha gyaláztatunk az ő nevéért. „Mert valaki szégyel engem és az én beszédeimet e parázna és bünnös nemzetség között, az embernek Fia is szégyelni fogja azt, mikor eljö az Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.“ (Márk 8, 38.).

„Reggel mindnyájan vizontlátjuk egymást.“

Igy kiáltott fel egy kis fiú: „Isten Veletek! Eljetelek boldogan! Az anya eljött ma este, hogy magával vigyen; ne sírj, édes apa! Reggel mindnyájan vizontlátjuk egymást!“ Mintha egy angyal beszélt volna ezzel az apával és szíve megkönnyebbült a súlyos teher alatt; ugyanis egy bizonyos valami szilárdan meggyőzte afelől, hogy a kis fia a drága Üdvözítőhöz ment, aki így szólt: „Engedjétek hozzám jönni a kis gyermekeket és el ne tiltsátok őket, mert ilyeneké a mennyország.“

Minden megszorodott számára van vigasz e szavakban: „Holnap mindnyájan vizontlátjuk egymást.“ A gyenge lelket megvigasztalja és felbátorítja és minden félelmet elűzi. Sötét felhők kísérhetnek utainkon; különböző viszontagságokkal lehet harcmuk — de minden szívünk reménységét meg nem semmisítheti, ha őszintén mondhatjuk: „Holnap minden rendben lesz!“ Hogyha ma este halmál meg, vajjon holnap minden tekintetben jó állnál?

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.
VI., Petneházy utca 25. (Augyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.
Bácsfeketehegy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/2 8 órákor.
Budakeszi: Vasárnap és Csütörtökön este 8 órákor.
Csantavér: Időnkint.
Cservenka: Kéthetenként.
Csuróg, Szük-utca 1211.: Vasárnap d. u. 3 és csütörtök este 1/2 8 órákor.
Kishegyes: Időnkint.
Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.
Kiskőrös: Időnkint.
Kucora: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 8 órákor.
Kula: Széchenyi István-utca 399. Szerda este 8 órákor.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kiadja: a „Keresztény könyvesház“ k. f. szövé. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felelős szerkesztő: **Jakob János, Újverbász.** Bács-megye.

Nyomatott **Boros György** könyvnyomdájában **Újverbáson.**

Van-e pokol?

Egy francia ezredes belátta, hogy felhalmozott kincsei igen rosszul pótolják a jó lelkiismeretet. Haldoklás közben kijelentette, hogy 75,000 koronát ad annak, aki cáfolhatlanul bebizonyítja, hogy nincs pokol. De erre bizonyítékot senki se hozhatott! — Hány ember jár így mint ez az ezredes! A lelkiismeretet semmibe se veszik egész életükben s akkor, ha haldokolnak, szeretnének nyugalmat. De ki adhat pénzért jó lelkiismeretet? Isten megadja ama napon mindenkinek azt, amit kiérdemelt.

A brit és külföldi bibliatársulat

a háború tartama alatt féldíron ajánlja a szentirási könyveket azoknak, akik a hadbavonuló vagy megsebesült honfitársainknak ily könyvet ajándékozni akarnak. Így valamely evangélium vagy a zsolttárok könyve máj 3 fillérért, egy újtestamentum már 15 fillérért kapható, úgy magyar, mint bármily nemzetiségi nyelven is. Bár egyelőre a postán könyveket szállítani nem lehet, mégis a megrendelések elfogadtatnak, miután a szállítás remélhetőleg csakhamar lehetővé lesz. Kívánatos volna, hogy e nemes munkában minél többen részt vegyenek. A brit és külföldi bibliatársulat címe: IV. Deák-tér 4., hová minden megrendelés intézendő.

Nagybecskerek: Tököli-utca 1.: Időnkint.

Nagyszékely: Időnkint.

Óbecse, Mező utca 64.: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 1/2 8 órákor.

Ókér: Vasárnap délután 5 órákor.

Ósódé: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Palánka: Havonként.

Szeged: Hétvezér-utca 34.: Kedden este 8 órákor.

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/2 9, d. u. 2 és este 1/2 8 órákor; Kedden este 1/2 8 órákor.

Szenttamás: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 1/2 8 órákor. Szerda és Csütörtök este 1/2 8 órákor.

Tiszaakalmánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/2 7 órákor; Szerdán este 7 órákor.

Topolya: Időnkint.

Újszivác: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi F. út 436: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 8 órákor; Szerdán este 8 órákor.

Újvidék: Jenőherceg utca 5.: Vasárnap d. e. 10 és este 1/2 8 órákor; Csütörtök este 8 órákor.